

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 180 (XXIV) — Nr. 603

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 22 august 2012

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 673 din 26 iunie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 8 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România	2-3	1.309. — Ordin al ministrului transporturilor și infrastructurii pentru aprobarea Regulilor generale pentru efectuarea manevrei vehiculelor cu locomotiva telecomandată pe liniile ferate industriale	7-10
Decizia nr. 715 din 5 iulie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 102 alin. (3) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice	4-5	1.322. — Ordin al ministrului transporturilor și infrastructurii privind aprobarea certificării ca aeroport deschis traficului internațional a Aeroportului Oradea.....	10
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
1.118. — Ordin al viceprim-ministrului, ministrul finanțelor publice, privind modificarea și completarea Reglementărilor contabile aprobate prin Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 3.055/2009	6	ACTE ALE COMISIEI DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR	
		15. — Ordin pentru punerea în aplicare a Normelor privind forma și clauzele cuprinse în contractul de asigurare obligatorie a locuințelor împotriva cutremurelor, alunecărilor de teren și inundațiilor	11-15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 673**

din 26 iunie 2012

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 8 alin. (3) din Ordonanța
Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua
de drumuri naționale din România**

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 8 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România, excepție ridicată de Anca Mihaela Trofin în Dosarul nr. 6.594/200/2011 al Judecătoriei Buzău — Secția civilă și care constituie obiectul Dosarului nr. 725D/2012 al Curții Constituționale.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public. Acesta pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, ca neîntemeiată, apreciind că nu se impune reconsiderarea jurisprudenței în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 12 martie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 6.594/200/2011, **Judecătoria Buzău — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 8 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România**, excepție ridicată de Anca Mihaela Trofin într-o cauză având ca obiect soluționarea plângerii formulate împotriva unui proces-verbal de constatare și sancționare a contravenției prevăzute prin art. 8 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că, în calitate de petent, nu are la îndemână niciun mijloc legal pentru a contesta modalitatea de stabilire a tarifului de despăgubire, existența prejudiciului, cuantumul acestuia și existența legăturii de cauzalitate între faptă și prejudiciu. Totodată, arată că, în opinia sa, este încălcat principiul aplicării unei singure sancțiuni principale pentru o contravenție, care reprezintă o aplicare în materie contravențională a principiului din dreptul penal *non bis in idem*, precum și principiul egalității armelor.

Judecătoria Buzău — Secția civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, arată că persoana sancționată contravențional și în sarcina căreia s-a stabilit și plata unui tarif de despăgubire, prin posibilitatea de a promova calea de atac a plângerii contravenționale, are deschis accesul la justiție, inclusiv cu privire la despăgubire. Precizează că, prin instituirea tarifului de despăgubire, legiuitorul a urmărit a acoperi uzura materială a suprafeței carosabile determinată de folosirea repetată a drumurilor naționale de către autovehicule. În concret, gradul de uzură generat de fiecare autovehicul este influențat de o serie de variabile, printre care masa autovehiculului, gradul de încărcare a acestuia și distanța parcursă. Dintre toate acestea, legiuitorul, în vederea cuantificării tarifului de despăgubire, a luat în calcul numai masa autovehiculului, structurând valoarea tarifului în funcție de ea. Consideră că stabilirea acestei variabile este relativ ușor de făcut, ținând cont că masa maximă autorizată are o valoare fixă și este consemnată în certificatul de înmatriculare al autovehiculului. Apreciază că, de vreme ce analiza în concret a pagubei produse structurii drumurilor de fiecare vehicul în parte, prin raportare la toate cauzele sau circumstanțele care o pot influența, ar fi o sarcină excesivă, dacă nu imposibilă pentru organele statului, iar neperceperea ei ar duce la o neglijență nepermisă față de administrarea judicioasă a domeniului public al statului, stabilirea unor tarife de despăgubire în cuantum fix, care să nu poată fi cenzurate de instanțele judecătorești din punctul de vedere al valorii lor, reprezintă o limitare a dreptului la un proces echitabil care însă este determinată de urmărirea unui scop legitim și cu respectarea unui raport de proporționalitate între mijloacele folosite și scopul urmărit. Precizează, totodată, că dispozițiile de lege ce impun achitarea tarifului de utilizare a rețelei de drumuri naționale sub sancțiunea aplicării amenzii contravenționale și a tarifului de despăgubire, ale cărui valori sunt expuse în concret, respectă cerințele de previzibilitate și accesibilitate impuse de jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că textul de lege criticat încălcă prevederile art. 1 alin. (5), art. 11 și art. 20 din Constituție. Aceasta, deoarece nu reglementează într-o manieră clară și previzibilă natura juridică a tarifului de despăgubire și nici modalitatea de aplicare a dispozițiilor privind plata acestuia. Or, în materia contravențiilor, ținând seama de natura juridică de sancționare a unui comportament ilicit, este necesar să existe o legislație clară, precisă, adecvată, proporțională, care să nu dea naștere la interpretări și aplicări diferite din partea persoanelor împuternicite și a autorităților publice cu atribuții în aplicarea normei contravenționale și de verificare a legalității aplicării acesteia.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 8 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 82 din 1 februarie 2002, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 424/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 468 din 1 iulie 2002, astfel cum au fost modificate și completate prin Ordonanța Guvernului nr. 8/2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 70 din 30 ianuarie 2010. Textul de lege criticat are următorul cuprins: „*Contravenientul are obligația de a achita, pe lângă amenda contravențională, cu titlu de tarif de despăgubire, în funcție de tipul vehiculului folosit fără a deține rovinietă valabilă, sumele stabilite potrivit anexei nr. 4*”.

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, textul de lege criticat contravine dispozițiilor art. 21 alin. (1) și (3) din Constituție care garantează dreptul de acces liber la justiție și dreptul la un proces echitabil și art. 6 par.1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale care consacră, de asemenea, dreptul la un proces echitabil.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că prevederile de lege criticate au mai fost supuse controlului de constituționalitate. Astfel, de exemplu, prin Decizia nr. 57 din 26 ianuarie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 244 din 11 aprilie 2012, instanța de contencios constituțional a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a art. 8 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002. Cu acel prilej, Curtea a reținut, în esență, că obligarea la plata tarifului de despăgubire este o consecință a răspunderii civile delictuale subiective a contravenientului ca urmare a săvârșirii unei fapte ilicite, respectiv utilizarea rețelei de drumuri fără plata tarifului

corespunzător, care a avut ca rezultat un prejudiciu cauzat Companiei Naționale de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România, ca urmare a uzării și degradării rețelei de drumuri naționale și, totodată, există un raport de cauzalitate între fapta ilicită și prejudiciu, acesta fiind rezultatul direct al acțiunii de folosire a drumurilor naționale fără plata rovinietei. Prin urmare, stabilirea tarifului de despăgubire este întemeiată pe dreptul Companiei Naționale de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România de a beneficia de repararea prejudiciului cauzat prin fapta ilicită săvârșită de utilizator. Valoarea prejudiciului suferit este stabilită în quantum fix, în funcție de categoria autovehiculului, pentru a se evita o *probatio diabolica* în sarcina administratorului drumului național, în caz contrar, acesta fiind pus în situația de a demonstra în instanță potrivit principiului *onus probandi incumbit actori* prejudiciul suferit, aspect care este imposibil de determinat în cazuri individuale, ca urmare a multitudinii de elemente variabile ce intervin în această apreciere. De aceea, pentru a echilibra poziția părților din acest raport procesual, legiuitorul a recurs la prezumarea unui prejudiciu fix, determinat, pentru acoperirea căruia este datorat tariful de despăgubire.

Curtea a conchis că este neîntemeiată critica referitoare la încălcarea dispozițiilor art. 21 alin. (1) și (3) din Legea fundamentală ca urmare a imposibilității contravenientului de a contesta modalitatea de stabilire a prejudiciului, existența și întinderea acestuia și existența legăturii de cauzalitate între faptă și prejudiciu. Aceasta, deoarece prin plângerea împotriva procesului-verbal de constatare și sancționare a contravenției, contravenientul are posibilitatea de a contesta atât sancțiunea contravențională, cât și existența faptei cauzatoare de prejudiciu.

Totodată, Curtea a constatat că nu poate reține nici critica referitoare la încălcarea dreptului la un proces echitabil motivată prin pretinsa nesocotire a principiului *non bis in idem*. Semnificația acestuia este aceea că nimeni nu poate fi urmărit sau pedepsit penal pentru săvârșirea unei infracțiuni pentru care a fost deja achitat sau condamnat printr-o hotărâre definitivă. Curtea a arătat că nu poate reține această critică nici dacă are în vedere o altă semnificație a acestui principiu, și anume cea potrivit căreia este interzisă aplicarea a două sancțiuni principale pentru aceeași faptă. Aceasta, deoarece tariful de despăgubire nu are natura unei sancțiuni contravenționale, ci a unei modalități de acoperire a unui prejudiciu material.

Întrucât nu au fost relevate elemente noi care să justifice reconsiderarea acestei jurisprudențe, considerentele și soluția pronunțată prin decizia menționată își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 8 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România, excepție ridicată de Anca Mihaela Trofin în Dosarul nr. 6.594/200/2011 al Judecătorei Buzău — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 26 iunie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 715

din 5 iulie 2012

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 102 alin. (3) lit. b)
din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice**

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Cristina Teodora Pop	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 102 alin. (3) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, excepție ridicată de Ioan Dănuț Jurcă în Dosarul nr. 9.374/55/2011 al Judecătoriai Ineu și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 578D/2012.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, arătând că măsura criticată nu încalcă normele constituționale invocate de autorul excepției.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 22 februarie 2012, **Judecătoria Ineu a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 102 alin. (3) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice**, excepție ridicată de Ioan Dănuț Jurcă într-o cauză având ca obiect soluționarea unei plângeri formulate împotriva unui proces-verbal de constatare și sancționare a unei contravenții.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată, în esență, că aplicarea sancțiunii complementare a suspendării exercitării dreptului de a conduce autovehicule pentru o perioadă de 90 de zile, fără posibilitatea ca agentul constator, respectiv instanța de judecată, să o individualizeze în funcție de circumstanțele săvârșirii faptei, creează o situație discriminatorie între diferiți subiecți activi ai contravenției, îngrădind, totodată, dreptul la muncă al conducătorilor auto profesioniști, care nu săvârșesc fapta în exercitarea profesiei.

Judecătoria Ineu opinează că textele criticate nu contravin normelor constituționale invocate de autorul excepției. Se arată că dispozițiile art. 102 alin. (3) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 se aplică tuturor persoanelor care se încadrează în condițiile prevăzute de ipoteza normei, neinstituind discriminații pe criterii arbitrare și fără a ține cont de

calitatea de șofer auto profesionist a contravenientului sau de lipsa acestei calități.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul arată că reglementarea criticată se aplică în egală măsură tuturor șoferilor auto, indiferent dacă se află sau nu în exercitarea profesiei, având ca scop asigurarea desfășurării fluente și în condiții de siguranță a circulației pe drumurile publice, fiind pe deplin justificată de interesul general ocrotit. Se face trimitere la Deciziile Curții Constituționale nr. 142 din 21 februarie 2012, nr. 1.065 din 16 septembrie 2010 și nr. 494 din 2 aprilie 2009. Cu privire la pretinsa încălcare a prevederilor art. 41 din Constituție, se arată că exercitarea oricărei profesii, inclusiv a celei de șofer profesionist, trebuie făcută cu respectarea normelor ce o reglementează, că deținerea unui permis auto valabil este de esență profesiei de șofer și că suspendarea acestuia pentru nerespectarea regulilor referitoare la circulația pe drumurile publice, indiferent dacă fapta a fost săvârșită sau nu în exercitarea profesiei, atrage imposibilitatea desfășurării unei astfel de activități pe durata suspendării.

Avocatul Poporului apreciază că norma criticată nu încalcă prevederile constituționale invocate, care se aplică, fără diferențieri, tuturor persoanelor care săvârșesc contravenția astfel reglementată. Se arată, de asemenea, că prevederile art. 102 alin. (3) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 nu afectează dreptul la muncă al șoferilor profesioniști ce săvârșesc această contravenție în afara exercitării profesiei, dimpotrivă, ei fiind ținuti de obligațiile ce incumbă tuturor cetățenilor cu privire la asigurarea siguranței circulației pe drumurile publice, la ocrotirea vieții, a sănătății și a integrității fizice a participanților la traficul rutier și a persoanelor aflate în zona drumurilor publice.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 102 alin. (3) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice,

republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 670 din 3 august 2006, care au următorul cuprins: „(3) *Constituie contravenție și se sancționează cu amenda prevăzută în clasa a IV-a de sancțiuni și cu aplicarea sancțiunii complementare a suspendării exercitării dreptului de a conduce pentru o perioadă de 90 de zile săvârșirea de către conducătorul de autovehicul sau tramvai a următoarelor fapte: [...]*

b) conducerea vehiculului cu defecțiuni grave la sistemul de frânare sau la mecanismul de direcție, constatate de poliția rutieră împreună cu specialiștii Registrului Auto Român;”.

Se susține, în esență, că textele criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 16 alin. (1) referitor la egalitatea în drepturi și ale art. 41 alin. (1) cu privire la muncă și protecția socială a muncii.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că prin Decizia nr. 142 din 21 februarie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 155 din 8 martie 2012 a reținut, cu referire la dispozițiile art. 102 alin. (3) lit. e) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, că nu restrâng drepturi constituționale, ci prevăd sancționarea unor fapte de încălcare a legii care pun în pericol siguranța circulației rutiere, în scopul prevăzut încă din primul articol al aceleiași ordonanțe de urgență, respectiv „asigurarea desfășurării fluente și în siguranță a circulației pe drumurile publice, precum și ocrotirea vieții, integrității corporale și a sănătății persoanelor participante la trafic sau aflate în zona drumului public, protecția drepturilor și intereselor legitime ale persoanelor respective, a proprietății publice și private, cât și a mediului”. Astfel, Curtea a reținut că reglementarea unor sancțiuni contravenționale pentru încălcarea acestor reguli este deplin justificată din perspectiva interesului general ocrotit. În același sens, Curtea Constituțională s-a mai pronunțat în jurisprudența sa, de exemplu, prin Deciziile nr. 210 din 13 martie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 267 din 20 aprilie 2007, și nr. 44 din 27 ianuarie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 163 din 23 februarie 2005.

Cele reținute în privința lit. e) se aplică *mutatis mutandis* cu privire la lit. c) a aceluiași articol.

Referitor la invocarea încălcării art. 16 alin. (1) din Constituție, Curtea a reținut că prevederile art. 102 alin. (3) lit. b)

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 102 alin. (3) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, excepție ridicată de Ioan Dănuț Jurcă în Dosarul nr. 9.374/55/2011 al Judecătoriei Ineu.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 5 iulie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 se aplică tuturor persoanelor aflate în ipoteza normei, nefiind instituită nicio discriminare pe criterii arbitrare.

Distinct de cele reținute, Curtea constată că, potrivit Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, cu prilejul sancționării contravențiilor din sfera circulației pe drumurile publice pot fi aplicate sancțiuni complementare, stabilirea conținutului sau a întinderii acestor sancțiuni fiind de competența legiuitorului, iar aprecierea faptelor și individualizarea sancțiunilor astfel reglementate revenind instanțelor de judecată.

Referitor la pretinsa încălcare a prevederilor art. 16 din Constituție, Curtea constată că premisa criticii de neconstituționalitate formulată este greșită, întrucât conducătorii auto care săvârșesc faptele în exercitarea profesiei sunt în aceeași situație ca și cei care săvârșesc o atare faptă fără a desfășura activitatea de a conduce pe drumurile publice cu titlu profesional. Astfel, Curtea reține că ambele situații analizate de autorul excepției vizează și au în vedere calitatea de conducător auto, celelalte aspecte fiind subsidiare sau accesorii acestei calități. Or, potrivit principiilor de interpretare a normelor juridice *accessorium sequitur principale*, și nu invers.

Cu privire la pretinsa încălcare a dreptului la muncă, prevăzut la art. 41 alin. (1) din Constituție, Curtea, prin Decizia nr. 513 din 20 iunie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 598 din 11 iulie 2006, a reținut că dreptul la muncă, alegerea profesiei, a meseriei sau a ocupației, precum și a locului de muncă vizează posibilitatea oricărei persoane de a exercita profesia sau meseria pe care o dorește, în anumite condiții stabilite de legiuitor, și nu vizează obligația statului de a garanta accesul tuturor persoanelor la toate profesiile. Astfel, Curtea constată că este de competența legiuitorului stabilirea unor sancțiuni complementare celor principale, ca urmare a săvârșirii unor contravenții, respectiv a nerespectării de către conducătorii auto a unor obligații, cum este cea reglementată la art. 102 alin. (3) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, sancțiuni care pot fi calificate drept condiționări ale exercitării dreptului la muncă.

Magistrat-asistent,
Cristina Teodora Pop

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

ORDIN

privind modificarea și completarea Reglementărilor contabile aprobate prin Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 3.055/2009

În baza art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice, cu modificările și completările ulterioare,
în temeiul prevederilor art. 4 din Legea contabilității nr. 82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, având în vedere prevederile cuprinse în Legea nr. 220/2008 pentru stabilirea sistemului de promovare a producerii energiei din surse regenerabile de energie, republicată, cu modificările și completările ulterioare, referitoare la regimul certificatelor verzi, luând în considerare necesitatea corelării unor prevederi contabile referitoare la creanțele cesionate cu prevederi cuprinse în Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, referitoare la acestea,

viceprim-ministrul, ministrul finanțelor publice, emite prezentul ordin.

Art. I. — Reglementările contabile conforme cu Directiva a IV-a a Comunităților Economice Europene, prevăzute în anexa la Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 3.055/2009 pentru aprobarea Reglementărilor contabile conforme cu directivele europene, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 766 și 766 bis din 10 noiembrie 2009, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La punctul 117, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alineatul (4), cu următorul cuprins:

„(4) În categoria altor investiții deținute ca imobilizări se evidențiază distinct certificatele de emisii de gaze cu efect de seră cumpărate cu scopul obținerii de profit pe termen lung.”

2. La punctul 168, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (3), cu următorul cuprins:

„(3) În categoria altor investiții pe termen scurt se evidențiază distinct certificatele de emisii de gaze cu efect de seră cumpărate cu scopul obținerii de profit în urma vânzării într-o perioadă scurtă de timp.”

3. După punctul 170 se introduce o nouă subsecțiune, subsecțiunea 8.3.31 „Contabilitatea certificatelor verzi”, cuprinzând punctele 170¹—170⁴, cu următorul cuprins:

„8.3.31. Contabilitatea certificatelor verzi

170¹. — (1) Producătorii de energie din surse regenerabile, care beneficiază de certificate verzi emise de operatorul de transport și sistem, potrivit legii, înregistrează certificatele primite în contul 508 «Alte investiții pe termen scurt și creanțe asimilate» analitic distinct, pe seama veniturilor înregistrate în avans (contul 472 «Venituri înregistrate în avans» analitic distinct). Veniturile înregistrate în avans se evidențiază în contul de profit și pierdere pe măsura vânzării certificatelor verzi. La înregistrarea în contabilitate, certificatele verzi primite se evaluează la prețul de tranzacționare de la data primirii, publicat de operatorul pieței de energie electrică (S.C. OPCOM — S.A.).

(2) La sfârșitul exercițiului financiar, certificatele verzi evidențiate în contul 508 «Alte investiții pe termen scurt și creanțe asimilate» analitic distinct se evaluează la valoarea de tranzacționare publicată de operatorul pieței de energie electrică (S.C. OPCOM — S.A.) pentru ultima tranzacție, cu reflectarea în rezultatul perioadei a diferențelor rezultate (contul 768 «Alte venituri financiare» sau contul 668 «Alte cheltuieli financiare», după caz).

170². — (1) Furnizorii de energie electrică și producătorii obligați, potrivit legii, să achiziționeze anual un număr de certificate verzi înregistrează contravaloarea certificatelor verzi achiziționate în contul 652 «Cheltuieli cu protecția mediului înconjurător».

(2) În situația în care achiziționarea certificatelor verzi se efectuează înainte de termenele prevăzute de lege, contravaloarea certificatelor verzi se înregistrează în contul 471 «Cheltuieli înregistrate în avans», urmând ca la termenele legale să se înregistreze cheltuiala în contul 652 «Cheltuieli cu protecția mediului înconjurător».

170³. — (1) În situația în care alte entități achiziționează certificate verzi în scopul realizării de profit pe termen scurt, în condițiile prevăzute de legislație, certificatele verzi sunt asimilate investițiilor pe termen scurt, fiind înregistrate în contul 508 «Alte investiții pe termen scurt și creanțe asimilate»/analitic distinct.

(2) La sfârșitul exercițiului financiar, certificatele verzi se evaluează la valoarea de tranzacționare publicată de operatorul pieței de energie electrică (S.C. OPCOM — S.A.) pentru ultima tranzacție, cu reflectarea în rezultatul perioadei a diferențelor rezultate (contul 768 «Alte venituri financiare» sau contul 668 «Alte cheltuieli financiare», după caz).

170⁴. — Certificatele verzi anulate, potrivit legii, pentru că nu au fost utilizate în perioada de valabilitate se evidențiază pe seama cheltuielilor perioadei (contul 668 «Alte cheltuieli financiare»). Același tratament contabil se aplică și în cazul anulării certificatelor verzi obținute necuvenit de un operator economic acreditat, dacă acestea nu au fost încă tranzacționate.”

4. Punctul 190 se modifică și va avea următorul cuprins:

„190. — În cazul cesionării unei creanțe, diferența dintre valoarea creanței preluate prin cesionare și suma de achitat cedentului reprezintă venit la data constatării drepturilor și obligațiilor, potrivit clauzelor contractuale. Pentru suma creanței preluate care se estimează că nu poate fi recuperată, concomitent cu preluarea creanței se înregistrează și deprecierea corespunzătoare, articol contabil 6814 «Cheltuieli de exploatare privind ajustările pentru deprecierea activelor circulante» = 496 «Ajustări pentru deprecierea creanțelor — debitori diverși»”.

Art. II. — Prezentul ordin se aplică începând cu situațiile financiare anuale aferente exercițiului financiar 2012, cu excepția prevederilor art. I pct. 4, care se aplică pentru creanțele cesionate și înregistrate în contabilitatea cesionarului după data de 1 iulie 2012.

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Viceprim-ministru, ministrul finanțelor publice,

Liviu Voinea,
secretar de stat

MINISTERUL TRANSPORTURILOR ȘI INFRASTRUCTURII

ORDIN**pentru aprobarea Regulilor generale pentru efectuarea manevrei vehiculelor cu locomotiva telecomandată pe liniile ferate industriale**

În temeiul prevederilor art. 3 alin. (2) lit. k) punctul (ii) din anexa nr. 1 — „Regulament de organizare și funcționare al Autorității de Siguranță Feroviară Română — ASFR” la anexa nr. 1 — „Regulamentul de organizare și funcționare a Autorității Feroviare Române — AFER”, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 626/1998 privind organizarea și funcționarea Autorității Feroviare Române — AFER, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 4 alin. (1) pct. 1 și 12 și ale art. 5 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 76/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Transporturilor și Infrastructurii, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul transporturilor și infrastructurii emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Regulile generale pentru efectuarea manevrei vehiculelor cu locomotiva telecomandată pe liniile ferate industriale, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — (1) Operatorii economici care exploatează locomotive telecomandate pentru manevra vehiculelor au obligația să întocmească reglementări specifice proprii pentru efectuarea manevrei vehiculelor cu locomotiva telecomandată pe liniile ferate industriale.

(2) Reglementările specifice prevăzute la alin. (1) vor face parte din dosarul care stă la baza acordării de către Autoritatea

Feroviară Română — AFER a autorizației de exploatare a liniei ferate industriale.

Art. 3. — Prevederile prezentului ordin se aplică operatorilor economici care dețin linii ferate industriale și exploatează locomotive telecomandate pentru manevra vehiculelor.

Art. 4. — Autoritatea Feroviară Română — AFER și operatorii economici care dețin linii ferate industriale și exploatează locomotive telecomandate pentru manevra vehiculelor vor duce la îndeplinire prezentul ordin.

Art. 5. — Prezentul ordin intră în vigoare la 30 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul transporturilor și infrastructurii,

Septimiu Buzașu,
secretar de stat

București, 14 august 2012.
Nr. 1.309.

ANEXĂ

REGULI GENERALE**pentru efectuarea manevrei vehiculelor cu locomotiva telecomandată pe liniile ferate industriale****CAPITOLUL I****Dispoziții generale**

Art. 1. — Prezentele reguli generale pentru efectuarea manevrei vehiculelor cu locomotiva telecomandată pe liniile ferate industriale, denumite în continuare *reguli generale*, stabilesc principiile valabile pentru efectuarea manevrei vehiculelor cu locomotiva telecomandată, în condiții de siguranță feroviară, pe liniile ferate industriale ale operatorului economic.

Art. 2. — În înțelesul prezentului ordin, termenii și expresiile de mai jos au următoarea semnificație:

a) *locomotivă telecomandată* — locomotivă pentru care Autoritatea Feroviară Română — AFER a eliberat un certificat de omologare tehnică feroviară și care poate fi acționată de la distanță de către personalul de locomotivă telecomandată, cu ajutorul unui echipament de comandă de la distanță, prin intermediul unei legături radio predefinite. Locomotiva poate fi condusă atât de la postul de conducere din cabină, cât și acționată din afara cabinei, în sistem telecomandat. Atunci când locomotiva este utilizată pentru remorcarea trenurilor,

conducerea acesteia se face din cabina de conducere, fiind interzisă conducerea locomotivei în sistem telecomandat;

b) *conducere locomotivă telecomandată* — acționare efectivă a comenzilor locomotivei în vederea pornirii, deplasării și opririi locomotivei telecomandate, a manevrării vehiculelor și, după caz, a remorcării convoiului de manevră/trenului la care aceasta este legată;

c) *deservire locomotivă telecomandată* — efectuare a tuturor operațiunilor de exploatare și supraveghere a funcționării locomotivei telecomandate în timpul manevrării vehiculelor, remorcării convoaielor de manevră/trenurilor și deplasării izolate a locomotivei;

d) *acționare de la distanță a locomotivei telecomandate* — acționarea efectivă a comenzilor locomotivei prin intermediul instalației de telecomandă, în vederea pornirii, deplasării și opririi locomotivei, a manevrării vehiculelor și, după caz, a remorcării convoiului de manevră la care aceasta este legată;

e) *personal de locomotivă telecomandată* — mecanicul de locomotivă-automotor care deține permis de conducere pentru tipul de locomotivă pe care o conduce/deservește sau o acționează de la distanță și este autorizat pentru activitățile pe

care le efectuează în cadrul manevrei cu locomotiva telecomandată, conform reglementărilor specifice în vigoare;

f) *vehicul* — un vehicul feroviar care circulă pe propriile roți pe liniile de cale ferată, cu sau fără tracțiune;

g) *manevra vehiculelor* — operația de mișcare a vehiculelor pe aceeași linie sau de pe o linie pe alta;

h) *linie ferată industrială* — linie pe care se desfășoară operațiuni de transport feroviar, precum și servicii conexe sau adiacente acestora și care nu sunt administrate de Compania Națională de Căi Ferate „C.F.R.” — S.A., conform prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 60/2004 privind reglementările referitoare la construirea, întreținerea, repararea și exploatarea căilor ferate, altele decât cele administrate de Compania Națională de Căi Ferate „C.F.R.” — S.A., aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 402/2004.

Art. 3. — (1) Prezentele reguli generale se aplică pentru manevra vehiculelor pe liniile ferate industriale ale operatorului economic, denumite în continuare *LFI*, realizată cu locomotive telecomandate și stabilesc principii pentru:

a) activitatea personalului de locomotivă care conduce/deservește și efectuează manevra vehiculelor cu locomotiva telecomandată;

b) modul de efectuare a manevrei vehiculelor pe LFI cu locomotiva telecomandată;

c) modul în care se face legarea/dezlegarea vehiculelor cu care se manevrează;

d) modul de procedare când se manevrează peste trecerile la nivel din incinta LFI;

e) modul de menținere a competențelor profesionale și de verificare periodică a acestora pentru personalul care conduce/deservește și efectuează manevra vehiculelor cu locomotiva telecomandată;

f) condiții tehnice generale pentru echipamentul de comandă la distanță ce echipează locomotiva telecomandată.

(2) Prezentele reguli generale, așa cum au fost enunțate, se completează cu prevederile regulamentelor și instrucțiunilor care, conform prevederilor Legii nr. 55/2006 privind siguranța feroviară, cu modificările și completările ulterioare, constituie norme naționale de siguranță, precum și cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 60/2004, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 402/2004, și ale Hotărârii Guvernului nr. 2.299/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 60/2004 privind reglementările referitoare la construirea, întreținerea, repararea și exploatarea căilor ferate, altele decât cele administrate de Compania Națională de Căi Ferate „C.F.R.” — S.A.

Art. 4. — (1) Reglementările specifice proprii pentru efectuarea manevrei vehiculelor cu locomotiva telecomandată pe LFI, denumite în continuare *reglementări specifice proprii*, întocmite conform prevederilor art. 2 alin. (1) din ordin, de către operatorul economic care exploatează locomotive telecomandate, vor detalia modul de lucru, în funcție de tipul locomotivei telecomandate, al instalației de telecomandă, al dispozitivului de linie pe care se efectuează manevra vehiculelor, precum și alte particularități menționate în instrucțiunile pentru funcționarea și exploatarea locomotivei telecomandate, întocmite de către fabricant/furnizor.

(2) Reglementările specifice proprii trebuie să includă precizări cu privire la:

a) obligațiile și responsabilitățile pentru personalul de locomotivă telecomandată;

b) prezentarea activităților de manevră ce se realizează cu locomotiva telecomandată;

c) prezentarea amănunțită a tehnologiei de lucru și a operațiunilor de manevră efectuate privind:

— solicitările de efectuare a manevrei vehiculelor cu locomotiva telecomandată, întocmirea și transmiterea planului de manevră;

— transmiterea comunicărilor referitoare la executarea manevrei prin radiotelefon sau prin alte instalații de telecomunicații;

— efectuarea și verificarea parcursului de manevră;

— executarea manevrei peste trecerile la nivel;

— legarea/dezlegarea vehiculelor cu care se manevrează;

— asigurarea procentului de masă frânată minim necesar la manevră și a procentului de masă frânată minim necesar pentru menținere pe loc;

— manevra vehiculelor încărcate cu mărfuri periculoase;

— rechizitele și stația radio necesare pentru îndeplinirea tuturor atribuțiilor;

— asigurarea vehiculelor contra fugirii;

d) definirea zonelor de lucru cu locomotiva telecomandată, în cadrul dispozitivului LFI;

e) sarcinile privind urmărirea în exploatare a locomotivei telecomandate;

f) modul de asigurare a menținerii competențelor profesionale și a verificării periodice pentru personalul care conduce/deservește și efectuează manevra vehiculelor cu locomotiva telecomandată.

(3) Reglementările specifice proprii trebuie să conțină date tehnice ale LFI referitoare la: tonajul maxim admis la manevră pe LFI, viteza maxim admisă, procentul de masă frânată minim necesar la manevră și procentul de masă frânată minim necesar pentru menținere pe loc și modul de asigurare a vehiculelor contra fugirii. Aceste date tehnice sunt specificate în regulamentul tehnic de exploatare a LFI.

(4) Personalul de locomotivă telecomandată este obligat să cunoască și să respecte reglementările specifice proprii.

Art. 5. — Reglementările specifice proprii, aprobate de conducerea operatorului economic, vor fi prezentate la Autoritatea Feroviară Română — AFER, în cadrul dosarului cu documentația pentru obținerea/modificarea autorizației de exploatare a LFI.

Art. 6. — Manevra vehiculelor atunci când locomotiva telecomandată este acționată de la distanță se efectuează numai pe dispozitivul de LFI, fără a depăși limita de proprietate a acestora.

Art. 7. — În cazul în care locomotiva telecomandată este condusă/deservită din postul de conducere, manevra vehiculelor se efectuează în conformitate cu prevederile prevăzute în normele naționale de siguranță.

CAPITOLUL II

Condiții pentru personalul de locomotivă telecomandată

Art. 8. — Pentru a putea conduce/deservi sau acționa de la distanță o locomotivă telecomandată, personalul de locomotivă telecomandată trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) să dețină, în mod obligatoriu, următoarele documente specifice:

— permis de conducere pentru tipul de locomotivă pe care o conduce/deservește sau o acționează de la distanță și autorizație pentru activitatea de manevră în sistem simplificat;

— autorizație pentru exercitarea funcției de manevrant vagoane sau autorizație pentru efectuarea operațiunilor la manevra vehiculelor cu locomotiva telecomandată;

b) să dețină, după caz, și alte autorizații necesare efectuării activităților pe care le desfășoară și/sau pentru manipularea instalațiilor de siguranță circulației pe care le utilizează în timpul serviciului, cuprinse în reglementările specifice proprii;

c) să obțină certificarea periodică a competențelor profesionale;

d) să dețină aviz de aptitudine medicală cu mențiunea „APT MEDICAL” și aviz de aptitudine psihologică cu mențiunea „APT PSIHOLOGIC” — în perioada de valabilitate, corespunzătoare exercitării funcțiilor de mecanic de locomotivă-automotor și de manevrant vagoane.

Art. 9. — În vederea autorizării pentru efectuarea operațiunilor de manevra vehiculelor cu locomotiva telecomandată, personalul desemnat trebuie să urmeze un curs de perfecționare pentru dobândirea competențelor profesionale necesare exercitării atribuțiilor privind efectuarea operațiunilor de manevră care nu sunt specifice funcției mecanic de locomotivă-automotor la Centrul Național de Calificare și Instruire Feroviară — CENAFER.

Art. 10. — Personalul de locomotivă telecomandată trebuie să cunoască LFI pe care execută manevrarea vehiculelor. Prin *cunoașterea LFI* se înțelege observarea și memorarea particularităților LFI unde își desfășoară activitatea și a instalațiilor aferente acestora, precum și fixarea reperelor necesare efectuării manevrei în condiții de siguranță circulației.

Art. 11. — (1) Pentru personalul de locomotivă telecomandată, modul de efectuare a verificării competențelor profesionale și a examinării medicale și psihologice, precum și periodicitatea acestora sunt cele stabilite în reglementările specifice în vigoare.

(2) Pentru personalul de locomotivă telecomandată, competențele profesionale specifice funcției mecanic de locomotivă-automotor se completează cu competențele profesionale dobândite conform art. 9.

(3) Autorizarea personalului de locomotivă telecomandată se efectuează conform prevederilor reglementărilor specifice în vigoare.

Art. 12. — Pe perioada exercitării atribuțiilor de serviciu, personalul de locomotivă telecomandată trebuie să poarte obligatoriu echipament de protecție și să aibă asupra sa rechizitele și stația radio necesare pentru îndeplinirea tuturor atribuțiilor conform reglementărilor specifice proprii.

CAPITOLUL III

Efectuarea manevrei vehiculelor cu locomotiva telecomandată

Art. 13. — La efectuarea manevrei vehiculelor cu locomotiva telecomandată, un mecanic de locomotivă-automotor va conduce/deservi sau acționa de la distanță numai o singură locomotivă telecomandată.

Art. 14. — Manevra vehiculelor cu locomotiva telecomandată trebuie să se execute conform procesului tehnologic stabilit și să asigure securitatea personalului, siguranța circulației, integritatea vehiculelor, instalațiilor, liniilor și construcțiilor feroviare, precum și a bunurilor încredințate la transport.

Art. 15. — (1) Operațiunile de manevra vehiculelor cu locomotiva telecomandată sunt executate de către personalul de locomotivă telecomandată, fără participarea unei partide de manevră.

(2) Operațiunile de manevra vehiculelor cu locomotiva telecomandată sunt conduse de către personalul de locomotivă telecomandată, care preia și atribuțiile agenților din partida de manevră prevăzute în Regulamentul pentru circulația trenurilor și manevra vehiculelor feroviare — nr. 005, aprobat prin Ordinul ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului nr. 1.816/2005, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 16. — Manevra vehiculelor cu locomotiva telecomandată se execută după un plan de manevră care trebuie să cuprindă pe lângă operațiile de manevră și eventualele condiții speciale pentru executarea lor.

Art. 17. — (1) Liniile care compun dispozitivul LFI se împart în zone de manevră, în funcție de situația locală.

(2) Într-o zonă de manevră se utilizează o singură locomotivă telecomandată.

(3) Trecerea locomotivei telecomandate dintr-o zonă de manevră în alta se stabilește prin reglementările specifice proprii.

Art. 18. — Legarea-dezlegarea vehiculelor din compunerea convoiului de manevră se face de către personalul de locomotivă telecomandată numai în cazul în care echipamentul de telecomandă aflat asupra sa permite atât încadrarea acestuia în spațiul dintre vehicule definit de fișa UIC 521, cât și efectuarea operațiunilor de legare-dezlegare în condiții de siguranță. În caz contrar se interzice intrarea între vehicule a personalului de locomotivă telecomandată, iar operatorul economic trebuie să asigure un agent autorizat la legare-dezlegare.

Art. 19. — (1) Atunci când acționează de la distanță locomotiva telecomandată, personalul de locomotivă telecomandată trebuie să fie postat pe convoiul de manevră sau la sol.

(2) În cazul acționării de pe convoiul de manevră, personalul de locomotivă telecomandată se postează numai astfel:

a) pe platforma primului vagon din convoi, în cazul în care manevra se efectuează prin împingere;

b) pe platforma din față a locomotivei telecomandate, în cazul în care manevra se efectuează prin tragere.

(3) În cazul acționării de la sol a locomotivei, personalul de locomotivă telecomandată se va deplasa în afara gabaritului, respectiv înaintea, pe lângă sau în urma convoiului de manevră. Pe perioada în care convoiul de manevră este în mișcare, personalul de locomotivă telecomandată se va posta într-un loc fix cu vizibilitate suficientă pentru a supraveghea întreaga zonă de manevră și se va deplasa cu deosebită atenție, numai după ce convoiul de manevră este oprit.

(4) Acționarea locomotivei telecomandate de la distanță se face numai atunci când deplasarea în siguranță a personalului de locomotivă telecomandată nu este afectată de condiții meteorologice nefavorabile (frig extrem, precipitații deosebit de intense, ploi cu fulgere, grindină, furtună puternică, căderi de zăpadă cu viscol puternic, ceață).

Art. 20. — (1) Manevra vehiculelor cu locomotiva telecomandată se face prin tragere, împingere ori triere pe plan înclinat sau pe cocoașă de triere.

(2) La efectuarea manevrei vehiculelor cu locomotiva telecomandată prin triere pe plan înclinat sau cocoașă de triere personalul de locomotivă telecomandată acționează numai comenzile locomotivei, celelalte operații se efectuează de alt personal autorizat, conform prevederilor reglementărilor specifice în vigoare.

(3) Se interzice efectuarea manevrei prin îmbrâncire cu locomotiva telecomandată.

Art. 21. — (1) Viteza maxim admisă la manevra vehiculelor cu locomotiva telecomandată este de:

a) maximum 25 km/h, atunci când locomotiva este acționată din postul de comandă locală din cabina acesteia;

b) maximum 10 km/h, atunci când locomotiva este acționată de la distanță.

(2) Viteza maximă cu care se efectuează manevra vehiculelor cu locomotiva telecomandată poate fi limitată din cauza condițiilor impuse de aparatele de cale, linie, pantă, intemperii, vizibilitatea semnalelor, spațiul rezervat manevrei, precum și alte cauze locale, prevăzute în reglementările specifice în vigoare sau dispuse prin ordin de circulație.

(3) Viteza reală cu care se efectuează manevra vehiculelor cu locomotiva telecomandată trebuie reglată de către personalul de locomotivă telecomandată astfel încât să se poată asigura oprirea vehiculelor la locul stabilit, fără a se produce deteriorarea acestora sau degradarea și deplasarea încărcăturii.

(4) Vitezele de triere a vagoanelor cu locomotiva telecomandată, modul de executare a manevrelor cu locomotiva acționată de la distanță peste planul înclinat sau cocoașa de triere, precum și condițiile de trecere și vitezele de circulație peste basculele pod ori cântarele automate se prevăd în reglementările specifice proprii.

Art. 22. — (1) Oprirea convoiului de manevră la locul stabilit se efectuează, de regulă, cu frâna locomotivei telecomandate și, atunci când este necesar, cu frâna automată a convoiului de manevră.

(2) În cazul în care se folosește frânarea automată, înainte de începerea operațiunilor de manevră, personalul de locomotivă telecomandată trebuie să verifice funcționarea frânelor automate ale vagoanelor cu care se realizează procentul de masă frânată.

Art. 23. — La executarea manevrei vehiculelor cu locomotiva telecomandată peste trecerile la nivel semnalizate numai cu indicatoare rutiere — tip IR, personalul de locomotivă telecomandată este obligat să oprească convoiul de manevră înaintea fiecărei treceri la nivel, să ia măsuri de oprire a circulației rutiere și numai după ce s-a convins că circulația rutieră este oprită poate pune în mișcare convoiul de manevră.

CAPITOLUL IV

Condiții tehnice generale pentru echipamentul de comandă la distanță ce echipează locomotivele telecomandate

Art. 24. — (1) Echipamentul de comandă la distanță care echipează locomotivele telecomandate trebuie să îndeplinească următoarele condiții tehnice generale:

a) să fie prevăzut cu protecție corespunzătoare pentru a împiedica utilizarea neautorizată;

b) să nu permită producerea interferenței între două sau mai multe transmițătoare care funcționează simultan;

c) să comande frânarea vehiculelor în cazul în care personalul de locomotivă telecomandată intră în incapacitate de a acționa locomotiva prin telecomandă;

d) nivelul emisiei radiației electromagnetice de la transmițătoarele de telecomandă trebuie să corespundă standardelor și normativelor tehnice în vigoare;

e) să fie conceput ergonomic, astfel încât să nu creeze disconfort după o utilizare îndelungată.

(2) Echipamentul de comandă la distanță trebuie inspectat/testat/verificat la intervalele menționate în instrucțiunile de exploatare elaborate de către fabricant/furnizor, pentru a se asigura menținerea siguranței în funcționare a acestuia.

CAPITOLUL V

Dispoziții finale

Art. 25. — Exploatarea și întreținerea echipamentului de telecomandă a locomotivei trebuie efectuate în conformitate cu prevederile specificațiilor tehnice ale fabricantului/furnizorului.

Art. 26. — Operatorul economic va întocmi proceduri specifice privind verificarea funcționării, întreținerea, reviziile și reparațiile locomotivei telecomandate, periodicitatea acestora și personalul care le execută, urmărirea problemelor apărute în funcționare și documentele care se întocmesc, în conformitate cu instrucțiunile de exploatare elaborate de către fabricant/furnizor.

Art. 27. — Operatorul economic va întocmi instrucțiuni specifice privind securitatea și sănătatea în muncă, primul ajutor și apărarea împotriva incendiilor, pentru personalul de locomotivă telecomandată, în conformitate cu prevederile legislației specifice în vigoare.

MINISTERUL TRANSPORTURILOR ȘI INFRASTRUCTURII

ORDIN

privind aprobarea certificării ca aeroport deschis traficului internațional a Aeroportului Oradea

Având în vedere Raportul nr. 23.907 din 20 august 2012 privind îndeplinirea condițiilor de certificare ca aeroport deschis traficului internațional a Aeroportului Oradea, întocmit de comisia de evaluare numită prin Ordinul ministrului transporturilor și infrastructurii nr. 1.028/2012*), cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 1 alin. (2) din Hotărârea Guvernului nr. 791/2009 privind condițiile pentru certificarea aeroporturilor civile internaționale sau deschise traficului aerian internațional, precum și al art. 5 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 76/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Transporturilor și Infrastructurii, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul transporturilor și infrastructurii emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă certificarea ca aeroport deschis traficului internațional a Aeroportului Oradea.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul transporturilor și infrastructurii,

Răducu Valentin Preda,
secretar de stat

București, 20 august 2012.

Nr. 1.322.

*) Ordinul ministrului transporturilor și infrastructurii nr. 1.028/2012 nu a fost publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

ACTE ALE COMISIEI DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR

COMISIA DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR

ORDIN

pentru punerea în aplicare a Normelor privind forma și clauzele cuprinse în contractul de asigurare obligatorie a locuințelor împotriva cutremurelor, alunecărilor de teren și inundațiilor

În temeiul prevederilor art. 4 alin. (26) și (27) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 35 lit. b) din Legea nr. 260/2008 privind asigurarea obligatorie a locuințelor împotriva cutremurelor, alunecărilor de teren și inundațiilor, republicată,

potrivit Hotărârii Consiliului Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor din data de 7 august 2012, prin care s-au adoptat Normele privind forma și clauzele cuprinse în contractul de asigurare obligatorie a locuințelor împotriva cutremurelor, alunecărilor de teren și inundațiilor,

președintele Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor emite următorul ordin:

Art. 1. — (1) Începând cu data publicării prezentului ordin se pun în aplicare Normele privind forma și clauzele cuprinse în contractul de asigurare obligatorie a locuințelor împotriva cutremurelor, alunecărilor de teren și inundațiilor.

(2) Normele privind forma și clauzele cuprinse în contractul de asigurare obligatorie a locuințelor împotriva cutremurelor, alunecărilor de teren și inundațiilor sunt prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

(3) La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a

Asigurărilor nr. 5/2009 de punere în aplicare a Normelor privind forma și clauzele cuprinse în contractul de asigurare obligatorie a locuințelor împotriva cutremurelor, alunecărilor de teren sau inundațiilor, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 320 din 14 mai 2009, cu modificările ulterioare.

Art. 2. — Direcțiile de specialitate din cadrul Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor vor asigura ducerea la îndeplinire a prevederilor prezentului ordin.

Președintele Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor,

Constantin Buzoianu

București, 16 august 2012.

Nr. 15.

ANEXĂ

Norme privind forma și clauzele cuprinse în contractul de asigurare obligatorie a locuințelor împotriva cutremurelor, alunecărilor de teren și inundațiilor

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — Prezentele norme se aplică pentru asigurarea obligatorie a locuințelor împotriva cutremurelor, alunecărilor de teren și inundațiilor, denumită în continuare *asigurarea obligatorie a locuințelor*.

Art. 2. — În cuprinsul prezentelor norme, în aplicarea prevederilor Legii nr. 260/2008 privind asigurarea obligatorie a locuințelor împotriva cutremurelor, alunecărilor de teren și inundațiilor, republicată, termenii de mai jos au următorul înțeles:

1.1. *eveniment asigurat* — riscul acoperit prin polița de asigurare împotriva dezastrelor naturale, denumită în continuare *PAD*, care apare sau începe să se manifeste în timpul perioadei de asigurare și care are ca efect producerea de daune pentru care se naște dreptul la despăgubire;

1.2. *daună* — prejudiciu material provocat locuinței în urma producerii unui risc acoperit de *PAD*;

1.3. *despăgubire cuvenită* — suma pe care Poolul de Asigurare împotriva Dezastrelor Naturale, denumit în continuare *PAID*, o datorează beneficiarului *PAD* pentru daunele care au avut loc în urma producerii riscurilor asigurate;

1.4. *asigurător autorizat* — asigurător asociat în *PAID* și autorizat potrivit legii și normelor emise în aplicarea acesteia să practice asigurarea obligatorie a locuințelor;

1.5. *administrator* — persoana ori autoritatea desemnată, în condițiile legii, să administreze construcțiile cu destinația de locuințe aflate în proprietatea statului ori a unităților administrativ-teritoriale;

1.6. *contractant/asigurat* — persoană fizică sau juridică cu interes asigurabil asupra locuinței care face obiectul *PAD*, respectiv: proprietarul, administratorul, locatorul locuinței, împuternicitul ori reprezentantul legal al acestora, după caz, care la încheierea contractului obligatoriu de asigurare a locuinței cu *PAID* pentru acoperirea riscurilor prevăzute la art. 2 lit. b) din Legea nr. 260/2008, republicată, se obligă față de *PAID* să plătească prima de asigurare obligatorie;

1.7. *beneficiar PAD* — persoană fizică sau juridică, desemnată de proprietar și menționată în *PAD*, îndreptățită să primească despăgubirea pentru pagubele provocate locuinței asigurate în urma producerii unui risc acoperit, conform art. 18 alin. (2) din Legea nr. 260/2008, republicată.

CAPITOLUL II

Clasificarea locuințelor

Art. 3. — (1) Se consideră *locuințe* construcțiile destinate locuirii permanente sau temporare, care sunt alcătuite din una ori mai multe camere de locuit, cu dependențele, dotările și utilitățile necesare care fac corp comun cu construcția cu

destinația de locuință, având structura și pereții din elemente precizate în Legea nr. 260/2008, republicată.

Tipurile de locuințe pentru care se încheie asigurări obligatorii sunt următoarele:

— tip A — construcția cu structura de rezistență din beton armat, metal ori lemn sau cu pereți exteriori din piatră, cărămidă arsă ori din orice alte materiale rezultate în urma unui tratament termic și/sau chimic;

— tip B — construcția cu pereți exteriori din cărămidă nersă sau din orice alte materiale nesupuse unui tratament termic și/sau chimic.

(2) În situația în care o locuință este compusă din mai multe corpuri de clădire, construite din materiale diferite, la perioade diferite sau în același timp, tipul locuinței se stabilește în funcție de materialele din care au fost executate structura de rezistență și pereții exteriori pentru partea de construcție care are cea mai mare suprafață construită.

Art. 4. — La încheierea contractului de asigurare, tipul de locuință, prevăzut la art. 2 lit. c) din Legea nr. 260/2008, republicată, se stabilește în baza declarației contractantului/asiguratului, cu semnătura acestuia la rubrica „tipul locuinței și suma asigurată” din PAD.

CAPITOLUL III

Obiectul asigurării obligatorii a locuințelor

Art. 5. — Obiectul contractului de asigurare îl reprezintă construcțiile cu destinația de locuință, în sensul art. 3 alin. (1), situate pe teritoriul României.

Art. 6. — Contractul de asigurare obligatorie a locuințelor se încheie pe o perioadă de 12 luni.

Art. 7. — (1) Proprietarii de locuințe care au încheiate contracte de asigurare facultative privind riscurile prevăzute de Legea nr. 260/2008, republicată, au obligația de a încheia contracte de asigurare obligatorie a locuințelor la data expirării contractelor de asigurare facultativă sau, în cazul contractelor de asigurare multianuale, la data primei aniversări a acestora, după data aplicării Legii nr. 260/2008, republicată.

(2) Începând cu data de 1 septembrie 2012, societățile de asigurare autorizate să încheie asigurări facultative pentru locuințe vor putea încheia asigurări facultative pentru locuințe pentru riscurile care fac obiectul contractului de asigurare obligatorie a locuințelor, numai pentru sumele asigurate care excedează sumelor asigurate obligatoriu, conform Legii nr. 260/2008, republicată.

(3) Pentru riscurile și sumele asigurate obligatoriu, prevăzute în Legea nr. 260/2008, republicată, societățile de asigurare vor putea încheia doar PAD.

Art. 8. — (1) În cazul construcțiilor aflate în coproprietate se încheie câte un contract pentru fiecare locuință deținută în proprietate/folosință, care acoperă și cota-parte din coproprietatea indiviză care revine fiecăruia pentru părțile care prin natura lor sunt destinate folosirii în comun de către toți proprietarii construcției, respectiv dependențele, dotările și utilitățile aferente locuirii.

(2) În acest caz prima de asigurare se va plăti pe fiecare locuință în parte. Modul de repartizare la asigurații/beneficiarii asigurării a sumelor plătite de PAID cu titlu de despăgubire în cazul producerii riscului asigurat se stabilește prin Normele privind constatarea, evaluarea și lichidarea daunelor la asigurare obligatorie a locuințelor împotriva cutremurelor, alunecărilor de teren sau inundațiilor, puse în aplicare prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 7/2009.

Art. 9. — (1) Pentru condominiile în care sunt cel puțin 4 apartamente se încheie câte un contract pentru fiecare parte a construcției cu destinația de locuință deținută în proprietate exclusivă, care cuprinde și dependențele, dotările și utilitățile

deținute în proprietate comună. În acest caz valoarea sumei asigurate obligatoriu, precum și a primelor de asigurare se constituie din totalul sumelor care sunt datorate pentru fiecare locuință în parte. În situația în care o persoană este proprietara unui număr mai mare de locuințe, prima de asigurare va fi reprezentată în raport cu cota-parte care revine persoanei respective, valoarea sumei asigurate obligatoriu fiind calculată ca mai sus.

(2) Modul de repartizare la beneficiarii coproprietari a sumelor cu titlu de despăgubire, în cazul producerii riscului asigurat, se stabilește prin Normele privind constatarea, evaluarea și lichidarea daunelor la asigurarea obligatorie a locuințelor împotriva cutremurelor, alunecărilor de teren sau inundațiilor, puse în aplicare prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 7/2009.

CAPITOLUL IV

Polița de asigurare împotriva dezastrelor naturale — PAD

Art. 10. — PAD cuprinde următoarele:

- a) informații furnizate de contractant/asigurat referitoare la:
 - identificarea asiguratului, contractantului și a beneficiarului asigurării: numele și prenumele/denumirea, adresa completă a locuinței, CNP/CUI, telefonul;
 - identificarea obiectului asigurării: tipul locuinței, potrivit clasificării prevăzute la art. 3 alin. (1);
- b) riscurile acoperite prin contract;
- c) suma asigurată obligatoriu pentru tipul de locuință asigurată;
- d) prima de asigurare obligatorie aferentă sumei asigurate;
- e) data emiterii poliței și perioada de valabilitate a acesteia;
- f) datele de identificare ale PAID;
- g) denumirea asigurătorului autorizat care a eliberat PAD în numele și contul PAID;
- h) semnăturile părților contractante;
- i) denumirea actelor normative care prevăd drepturile și obligațiile părților contractante.

Art. 11. — (1) În baza primei de asigurare plătite integral, aferentă tipului de locuință care face obiectul asigurării, asigurătorul eliberează contractantului, în numele și contul PAID, o PAD pentru fiecare locuință aflată în proprietate, în conformitate cu prevederile prezentelor norme.

(2) Polița de asigurare împotriva dezastrelor naturale se tipărește de către PAID sau se emite electronic de către asigurătorii autorizați și de către PAID.

CAPITOLUL V

Prima de asigurare

Art. 12. — (1) Asigurarea riscurilor de cutremur, alunecări de teren și inundații pentru fiecare construcție cu destinația de locuință se încheie pe perioade de 12 luni, până la momentul la care construcția își pierde destinația de locuință, data începerii și data încheierii valabilității contractului fiind precizate în PAD.

(2) Prima de asigurare se plătește integral și anticipat cu cel puțin 24 de ore înainte de începerea valabilității PAD, astfel:

- a) 20 euro pentru construcțiile cu destinația de locuință de tip A;
- b) 10 euro pentru construcțiile cu destinația de locuință de tip B.

Art. 13. — Prima de asigurare pentru asigurarea obligatorie a locuințelor se plătește în lei asigurătorului care eliberează PAD de către contractantul/asiguratul poliței, la cursul Băncii Naționale a României valabil la data efectuării plății în numerar sau prin virament în contul asigurătorului.

Art. 14. — (1) Asigurătorul care încheie contractul de asigurare obligatorie a locuințelor, în numele și contul PAID, transferă în contul PAID, în termen de 10 zile lucrătoare de la

data eliberării PAD, suma încasată cu titlu de primă de asigurare, din care reține în contul său comisionul.

(2) Pentru polițele emise începând cu data de 1 septembrie 2012, comisionul încasat de asiguratorii autorizați să încheie asigurarea obligatorie a locuințelor este de maximum 20%.

(3) Cota reprezentând comisionul la care are dreptul asiguratorul care a încheiat contractul de asigurare obligatorie a locuințelor poate fi modificată anual prin ordin al președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor.

Art. 15. — (1) Sumele datorate PAID reprezentând prime de asigurare pentru asigurarea obligatorie a locuințelor vor fi evidențiate în contabilitatea asiguratorului autorizat în contul 4622 „Creditori diverși pentru asigurări generale” analitic distinct.

(2) Asiguratorul autorizat care a încheiat contractul de asigurare obligatorie a locuințelor înregistrează comisionul convenit în evidențele contabile ale acestuia, în creditul contului 70528 „Venituri din servicii prestate privind asigurările generale — alte venituri din servicii prestate analitic distinct — asigurarea obligatorie a locuințelor împotriva cutremurelor, alunecărilor de teren și inundațiilor”.

CAPITOLUL VI

Perioada de valabilitate a PAD

Art. 16. — (1) Perioada de valabilitate a PAD, denumită și *perioada de asigurare*, este intervalul de timp în care PAID preia răspunderea pentru consecințele producerii unui eveniment asigurat.

(2) Perioada de asigurare obligatorie a locuințelor este de 12 luni.

Art. 17. — Înainte de expirarea perioadei de valabilitate a PAD pentru locuință, contractantul/asiguratul are obligația de a încheia un alt contract de asigurare obligatorie a locuinței, în condițiile prevăzute de prezentele norme.

Art. 18. — (1) Răspunderea PAID începe de la ora 00,00 a zilei următoare celei în care s-a plătit prima de asigurare obligatorie, dar nu mai devreme de:

a) ziua următoare celei în care expiră valabilitatea poliței de asigurare anterioare, pentru asiguratul care își îndeplinește obligația încheierii asigurării cel mai târziu în ultima zi de valabilitate a acesteia;

b) data la care produce efecte actul care dă persoanei fizice sau juridice dreptul legal de proprietate/folosință.

(2) În cazul schimbării proprietarului/administratorului/locatorului construcției cu destinația de locuință, răspunderea PAID curge până la data expirării valabilității PAD pentru locuința care face obiectul contractului.

Art. 19. — Răspunderea PAID încetează la ora 24,00 a ultimei zile de valabilitate înscrise în PAD sau anterior acestei date în momentul în care construcția asigurată își pierde integral destinația de locuință ori bunul pierde din alte cauze decât cele cuprinse în asigurarea obligatorie.

Art. 20. — În situația în care construcția asigurată își pierde integral destinația de locuință sau bunul pierde din alte cauze decât cele cuprinse în asigurarea obligatorie, suma corespunzătoare valorii primei obligatorii nu se restituie.

CAPITOLUL VII

Riscuri acoperite

Art. 21. — (1) Riscurile care sunt preluate în asigurare de PAID pentru locuința asigurată, inclusiv pentru elementele de construcție și dependențele, dotările și utilitățile construcției sunt: cutremurele de pământ, alunecările de teren și inundațiile, ca fenomene naturale.

(2) Contractul de asigurare obligatorie a locuințelor acoperă și daunele directe provocate construcțiilor cu destinația de locuințe, consecința indirectă a producerii evenimentelor

menționate la alin. (1), cum ar fi incendiul, explozia ca urmare a producerii unui cutremur ori alunecări de teren sau alte asemenea cazuri.

Art. 22. — (1) În cazul producerii unui risc asigurat se acordă despăgubiri pentru pagubele provocate construcției cu destinația de locuință, pentru elementele construcției, precum și pentru dependențele, dotările și utilitățile aferente locuirii, numai dacă acestea fac corp comun cu construcția destinată locuirii, astfel:

1. pentru pagubele efectiv produse prin acțiunea mișcării seismice asupra locuinței;

2. pentru pagubele efectiv produse prin alunecări de teren;

3. pentru pagubele provocate de precipitații atmosferice ori topirea bruscă a zăpezii sau revărsări de cursuri de ape, care au ca efect producerea de inundații;

4. pentru pagubele produse construcțiilor în urma pătrunderii și infiltrării apei, în cazul acoperirii pe scurtă durată a terenului cu un strat de apă, provenit din:

— revărsarea unui curs de apă, a unui lac sau a mării ori din formarea sau revărsarea torentelor, șuvoaielor sau puhoaielor din orice cauză, inclusiv ruperea digurilor;

— acumularea apelor provenite din precipitații atmosferice abundente sau topirea zăpezii, în zone joase, lipsite de posibilități de scurgere sau cu posibilități reduse de evacuare a apelor;

5. pentru pagubele produse construcțiilor de ape provenite din una dintre cauzele prevăzute la pct. 3 și 4, precum și de apele subterane care ies la suprafața terenului, chiar dacă stratul de apă care acoperă terenul atinge (în exterior) numai parțial construcția cu destinația de locuință și pătrunde și se infiltră prin pereți sau prin pardoseală în interiorul acesteia;

6. pentru pagubele efectiv produse prin acțiunea cutremurelor de pământ ori a inundațiilor asupra construcției, care provoacă alunecări ale terenului care susține construcția;

7. pentru pagubele indirecte provocate locuinței, consecința directă a producerii evenimentului asigurat, dacă daunele sunt confirmate de autoritățile competente.

(2) În sensul prezentelor norme, dependențele, dotările și utilitățile aferente locuirii au înțelesurile prevăzute în Legea locuinței nr. 114/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

CAPITOLUL VIII

Riscuri excluse

Art. 23. — (1) Asigurarea obligatorie a locuințelor împotriva cutremurelor de pământ, a alunecărilor de teren ori a inundațiilor nu acoperă daunele provocate:

1.1. de inundații produse în timpul formării unor lacuri de acumulare sau în timpul schimbării artificiale a cursurilor de apă; prin *timpul formării lacului de acumulare* se înțelege umplerea cu apă a lacului de acumulare până la nivelul deversorului;

1.2. în cazurile de amenințare bruscă de prăbușire sau alunecare de teren, precum și în cazul imposibilității folosirii chiar prin repararea sau consolidarea clădirilor, dacă aceste fenomene au fost prilejuite, înlesnite sau agravate de săpături ori lucrări edilitare de orice fel, lucrări de prospecțiuni, explorări sau exploatări miniere sau petroliere, la suprafață sau în profunzime, indiferent de timpul trecut de la terminarea sau abandonarea lor;

1.3. de tasarea (lăsarea) terenului de fundație fie sub sarcina construcției, fie datorită altor cauze;

1.4. de formarea de crăpături în terenul de fundație sau în terenul din preajma clădirii, datorită variației de volum a terenului, ca urmare a contracției/dilatării produse de îngheț/dezghet;

1.5. terenului care împrejmuiește locuința și care nu este asociat noțiunii de locuință și nu face obiectul asigurării;

1.6. la anexele care fac ori nu fac corp comun cu construcția cu destinația de locuință asigurată (garaje, magazine, șoproane, grajduri, jardiniere, pergole, împrejmuiri etc.), precum și la instalațiile și amenajările speciale (piscine, saune, rampe auto etc.);

1.7. la bunurile de orice fel, altele decât construcția cu destinația de locuință (bunuri sau obiecte necesare locuirii, hârtii de valoare etc.).

(2) PAID nu acordă despăgubiri pentru:

2.1. locuințe construite în zone în care organele în drept au interzis acest lucru prin acte publice sau comunicate asiguratului;

2.2. prăbușirea clădirilor exclusiv ca urmare a defectelor de construcție, chiar dacă are legătură cu producerea unui risc asigurat;

2.3. cheltuielile de cazare provizorie până la refacerea locuinței care face obiectul asigurării PAD și care a fost avariata în urma producerii unui risc acoperit.

Art. 24. — PAID este îndreptățit să nu acorde despăgubiri dacă:

1. asiguratul/contractantul nu și-a îndeplinit obligațiile decurgând din contract;

2. în declarațiile contractantului/beneficiarului ori ale reprezentanților acestuia, care au stat la baza încheierii contractului de asigurare sau care sunt făcute cu ocazia cererii de despăgubire ori cu oricare alt prilej, se constată neadevăruri, falsuri, aspecte frauduloase, exagerări sau omisiuni care conduc la inducerea în eroare a PAID ori asiguratorului care a eliberat PAD;

3. beneficiarul nu prezintă dovezi suficiente pentru justificarea dreptului său la plata despăgubirii, potrivit prevederilor art. 18 alin. (2) din Legea nr. 260/2008, republicată;

4. pagubele au fost favorizate sau agravate din culpă, pentru partea de daună care s-a mărit cu intenție de către asigurat/beneficiar ori de persoanele care locuiesc împreună cu asiguratul/beneficiarul la locuința asigurată, de prepușii asiguratului/beneficiarului, de persoanele autorizate să reprezinte beneficiarul pentru obținerea de despăgubiri ori de contractantul asigurării.

Art. 25. — (1) Se consideră culpă în producerea/mărirea pagubei numai următoarele cazuri:

a) agravarea intenționată a efectelor unui eveniment asigurat în scopul distrugerii clădirii, dacă aceste fapte rezultă din actele încheiate de organele în drept (poliția, pompierii, instanțele judecătorești etc.);

b) construirea de clădiri în zone periclitare de inundații, prăbușiri și alunecări de teren, dacă organele în drept au interzis prin acte publicate sau au comunicat în scris asiguratului (înainte de construire) interdicția de a se construi în acea zonă, iar pagubele au fost produse de inundație, prăbușire ori alunecare de teren.

(2) Beneficiarii asigurării și asigurații care, după data intrării în vigoare a Legii nr. 260/2008, republicată, vor proceda la construirea, lărgirea ori modificarea locuințelor fără autorizație de construire, emisă în condițiile legii, sau cu nerespectarea autorizației respective, afectând structura de rezistență a locuințelor și favorizând expunerea la unul dintre riscurile asigurate obligatoriu, nu vor fi despăgubiți în baza asigurării obligatorii, în cazul producerii riscului asigurat.

(3) Persoanele fizice sau juridice care nu își asigură locuințele aflate în proprietate, în condițiile Legii nr. 260/2008, republicată, nu beneficiază, în cazul producerii unuia dintre dezastrele naturale definite potrivit legii, de niciun fel de despăgubiri de la bugetul de stat sau de la bugetul local pentru prejudiciile produse locuințelor.

CAPITOLUL IX

Suma asigurată

Art. 26. — (1) Suma asigurată obligatoriu reprezintă limita maximă de răspundere asumată de PAID pentru subscrierea riscurilor prevăzute la art. 2 lit. b) din Legea nr. 260/2008, republicată, pentru fiecare tip de locuință asigurată, per eveniment și în agregat, indiferent de numărul de evenimente asigurate produse pe parcursul valabilității contractului și care este precizată în PAD.

(2) După fiecare daună, suma asigurată se micșorează pentru restul perioadei de asigurare, cu începere de la data producerii oricărui eveniment asigurat, cu suma plătită drept despăgubire, asigurarea continuând cu suma asigurată rămasă.

(3) Dacă prin plata despăgubirii pentru unul ori mai multe evenimente asigurate se atinge limita maximă de despăgubire, respectiv suma asigurată pentru locuințele de tip A sau B, proprietarul este obligat să încheie o nouă asigurare obligatorie, dar numai după efectuarea tuturor reparațiilor care să satisfacă cerințele de locuit ale unei persoane sau familii.

Art. 27. — (1) Suma asigurată pentru locuințele de tip A reprezintă echivalentul în lei al sumei de 20.000 euro, potrivit cursului de schimb valutar comunicat de Banca Națională a României la data încheierii contractului de asigurare obligatorie a locuinței.

(2) Pentru locuințele de tip B, suma asigurată reprezintă echivalentul în lei al sumei de 10.000 euro, potrivit cursului de schimb valutar comunicat de Banca Națională a României la data încheierii contractului de asigurare obligatorie a locuinței.

CAPITOLUL X

Despăgubirea

Art. 28. — (1) Despăgubirile se acordă pentru pagubele produse construcțiilor cu destinația de locuințe ca urmare a producerii unuia ori a mai multor riscuri asigurate prin PAD.

(2) Stabilirea producerii unui eveniment asigurat, precizat prin PAD ca risc acoperit, se face pe baza actelor emise de instituțiile abilitate să constate potrivit legii starea de dezastru natural (cutremure de pământ, alunecări de teren sau inundații, ca fenomene naturale), respectiv autoritățile naționale de seismologie, geologie, meteorologie și/sau hidrologie, după caz.

Art. 29. — În cazul existenței mai multor PAD încheiate pentru aceeași locuință prin intermediul asiguratorilor autorizați și valabile la data producerii dezastrului natural, beneficiarul PAD nu poate încasa o despăgubire mai mare decât prejudiciul efectiv, consecință directă a riscului; în această situație, va fi valabilă cea dintâi PAD încheiată, celelalte PAD anulându-se, cu restituirea primelor de asigurare de către PAID.

Art. 30. — (1) În urma producerii unor daune totale ori parțiale la locuința asigurată, beneficiarul sau împuternicitul acestuia va formula, în scris, cererea de despăgubire către asiguratorul care a eliberat PAD în numele și în contul PAID.

(2) În cazul persoanelor care beneficiază de ajutor social, cererea de despăgubire se adresează direct PAID.

(3) Formularea în scris a cererii de despăgubire reprezintă avizare de daună și obligă asiguratorul care a eliberat PAD să deschidă dosarul de daună și să inițieze procedura de regularizare a pagubelor.

Art. 31. — Orice notificare, comunicare, avizare sau înștiințare în legătură cu PAD se consideră efectuată dacă va fi transmisă în scris, prin unul dintre următoarele mijloace: suport hârtie, formă electronică, fax etc. sau prin înmânare directă, sub semnătură.

Art. 32. — Plata despăgubirilor se va face direct de către PAID în baza centralizatorului transmis de asiguratorul care a efectuat constatarea și evaluarea prejudiciilor.

CAPITOLUL XI

Obligațiile proprietarului unei construcții cu destinație de locuință

Art. 33. — (1) Proprietarul/Administratorul/Locatorul unei construcții cu destinația de locuință are obligația să încheie câte un contract de asigurare obligatorie a locuințelor pentru fiecare locuință deținută în proprietate/administrare/locatiune și să mențină valabilitatea contractului de asigurare prin plata primelor de asigurare.

(2) Persoana fizică sau juridică ce devine proprietar/administrator/locator al unei locuințe neasigurate pentru riscurile acoperite prin asigurarea obligatorie a locuințelor este obligată să contracteze o PAD pentru acea locuință, în termen de 5 zile lucrătoare de la data la care dobândește această calitate în mod legal, respectiv de la data autentificării titlului de proprietate ori de la data desemnării ca administrator.

(3) În cazul schimbării proprietarului/administratorului/locatorului locuinței, persoana care înstrăinează o locuință asigurată este obligată, odată cu autentificarea actului de înstrăinare, să înmâneze PAD persoanei care devine proprietară a acesteia, această operațiune fiind consemnată obligatoriu în actul de înstrăinare. Noul proprietar are obligația de a înștiința în scris despre acest fapt în termen de 5 zile lucrătoare asiguratorul care a eliberat PAD pentru locuința respectivă și de a prezenta o copie a documentului doveditor.

(4) PAD emisă pe numele asiguratului inițial rămâne valabilă până la expirarea acesteia, asiguratorul eliberând suplimentar un act adițional la PAD cu numele noului proprietar al locuinței care face obiectul contractului. Actul adițional face parte integrantă din PAD, fapt ce trebuie menționat în scris pe poliță, sub semnătura și ștampila asiguratorului autorizat care a eliberat polița.

Art. 34. — (1) Înaintea intrării în vigoare și în timpul derulării asigurării obligatorii a locuinței asiguratul are următoarele obligații:

1.1. să întrețină locuința asigurată în bune condiții și în conformitate cu dispozițiile legale în materie și cu recomandările autorităților, constructorului sau, după caz, producătorului, în scopul prevenirii producerii ori apariției oricărui eveniment asigurat;

1.2. să răspundă în scris la solicitările PAID, prin intermediul asiguratorului care a eliberat PAD, cu privire la împrejurările referitoare la risc pe care le cunoaște și să se conformeze recomandărilor făcute de PAID, prin intermediul asiguratorului care a eliberat PAD privind măsurile de prevenire a daunelor;

1.3. să comunice de îndată către PAID ori asiguratorului care a eliberat PAD dispariția interesului asigurabil în cazul încetării destinației de locuință asupra obiectului asigurat etc.

(2) În cazul producerii oricărui eveniment asigurat, asiguratul are următoarele obligații:

2.1. să înștiințeze de îndată producerea evenimentului asigurat, după caz, la unitățile de pompieri, poliție, primăria localității sau la alte organe abilitate prin lege, cele mai apropiate de locul producerii acestuia, cerând întocmirea de acte cu privire la cauzele și împrejurările producerii sau apariției evenimentului, la daunele provocate, precum și la precizarea vinovaților de eventuala mărire a pagubei;

2.2. să înștiințeze în scris PAID ori asiguratorul care a eliberat PAD, cât mai curând posibil, dar nu mai târziu de 60 de zile de la momentul în care s-a produs riscul asigurat, precizând seria, numărul și data emiterii poliței, despre producerea evenimentului, daunele suferite și mărirea probabilă a daunei;

2.3. să pună de îndată la dispoziția PAID ori a asiguratorului care a eliberat PAD toate actele încheiate de organele abilitate, documentele și evidențele necesare, precum și orice alte detalii, probe și dovezi de care dispune, referitoare la cauza și cuantumul daunelor suferite care au relevanță pentru stabilirea dreptului la despăgubire și a despăgubirii convenite sau care sunt solicitate de PAID ori de asiguratorul care a eliberat PAD;

2.4. să facă dovada dreptului de proprietate/administrare asupra locuinței, potrivit prevederilor art. 18 alin. (2) din Legea nr. 260/2008, republicată.

CAPITOLUL XII

Dispoziții finale

Art. 35. — Persoanele care obțin sau încearcă prin orice mijloace să obțină pe nedrept despăgubiri din asigurare sau cele care înlesnesc asemenea fapte se pedepsesc potrivit legii penale ori de câte ori fapta întrunește elementele unei infracțiuni, iar despăgubirile necuvenit obținute se recuperează de la acestea.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2012 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Număr de apariții anuale	Valoare (TVA 9% inclus) — lei		
			12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	900	1.200	330	120
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	144	1.500		140
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	200	2.250		200
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	435	430		40
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	4.800	1.720		160
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	250	1.600		150
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	48	540		50
8.	Colecția Legislația României	4	450	120	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	12	750		70

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2012 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	50	130	330	790	1.740	500	1.250	3.130	7.510	16.520
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000
Autentic+ExpertMO	130	330	830	1.990	4.380	1.300	3.250	8.130	19.510	42.920

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	600	1.500	3.750	9.000	19.800
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600
Autentic+ExpertMO	150	380	950	2.280	5.020	1.500	3.750	9.380	22.510	49.520

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia

50 lei/an

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

